

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Előadó:

Tel:

E-mail:

V É G Z É S

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** képviseletében előterjesztett rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 21. § (6) bekezdésére – indult közigazgatási eljárást

megszüntetem.

A végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye a Ket. 21. § (6) bekezdése alapján.

A végzést kapja:

1. panaszos – jogi képviselője útján –
2. Független Rendészeti Panasztestület
3. Rendőr-főkapitányság vezetője
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Képviselő panaszos ügyében *-n személyesen tett panaszt a Rendőrkapitányságon, ahol az ügyfelével szemben *-n foganatosított rendőri intézkedést, illetve a rendőri intézkedés elmulasztását sérelmezte.

Ezzel párhuzamosan a képviselő *-n kelt és a Panasztestületnél *-n érkeztetett, azonos tartalmú beadványt juttatott el a Panasztestülethez.

A *-n személyesen tett panasz alapján a Rendőrkapitányság, mint elsőfokú hatóság a közigazgatási eljárást megindította és a panaszt határozattal elbírálta. A panaszos jogi képviselője útján a sérelmezett határozattal szemben *-n kelt fellebbezést terjesztett elő, amelyben jelezte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki. A fellebbezés alapján a Rendőr-főkapitányság, mint másodfokú hatóság a sérelmezett határozatot végzéssel – a Rendőrkapitányság által megindított közigazgatási eljárást a Ket. 32. § (1) bekezdés alapján,

figyelemmel az Rtv. 93. § (3) bekezdésére – a Panasztestület eljárásának befejezéséig felfüggesztette.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy az előállítás időtartama kapcsán sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga, illetve az előállítás okának közlése kapcsán a Panasztestület úgy vélte, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga csekély mértékben sérült. A megvalósult alapjogsértések a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső büntmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A hivatkozott jogszabályhely alapján a panaszos választása szerint fordulhat az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, vagy kérheti, hogy a Panasztestület vizsgálatát követően a panaszról az országos rendőrfőkapitány döntsön.

Jelen esetben a panaszos *-n személyesen előterjesztett panasz a törvényes határidőn belül került a Rendőrkapitánysághoz, amely alapján a közigazgatási eljárás megindult és a panasz tárgyában a Rendőrkapitányság vezetője határozatot hozott. Ezt követően a panaszos jogi képviselője a határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyben – a Panasztestülethez eljuttatott leveléhez hasonlóan – a Panasztestület vizsgálatát is kérte.

Ezzel kapcsolatban ugyanakkor megállapítható, hogy az Rtv. 92. (1) bekezdésében foglaltak szerint a párhuzamos eljárásra nincs lehetőség.

A Ket. 21. § (6) bekezdés értelmében *„Ha a hatóság megállapítja, hogy az ügyben más hatóság a megelőzés alapján már eljár, vagy más hatóság előtt eljárás van folyamatban, saját eljárását megszünteti, illetve szükség esetén a döntést visszavonja, és erről szóló döntését a korábban eljár, illetve a folyamatban lévő ügyben eljáró hatósággal és az ügyféllel közli. Az eljárást megszüntető végzés és a döntést visszavonó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye.”*

Tekintettel arra, hogy a panasz vizsgálata tárgyában már a Rendőrkapitányság eljár, ezért a Ket. 21. § (6) bekezdésére figyelemmel jelen eljárás megszüntetése indokolt.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A jogorvoslat kizártságáról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a Ket. 21. § (6) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást.

Végzésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 21. § (6) bekezdés, 72. § (2) bekezdés;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés 93/A. § (7) bekezdés;

Budapest, 2016. december 16.

Tisztelettel:

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**